

efter sin Embedstiltrædelse, og lader disse Forslag undersøge nærmere, end det er skeet tidligere.

Sylvester Jørgensen: Hvad jeg har at sige, er kun meget kort. Jeg vil nemlig indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke er bleven overrasket ved de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), idet jeg i det Væsentlige kan tiltræde dem. Der er blot et Punkt, som jeg særlig vil fremhæve, nemlig at heller ikke jeg kan erkjende det Rigtige i, at et Udvalg ikke paa nogen Post maa foreslaae en Forhøielse i, hvad der er blevet foreslaaet af Regjeringen. Jeg kan ikke erkjende det Rigtige deri, idet jeg nærmest er tilbøjelig til at gaae ud fra den Forudsætning, at Regjeringen ligesaa vel staaer som Statskassens Bogter, som den staaer som Embedsstandens Bogter, og at den som Følge deraf har accurat de samme Hensyn at tage, som Udvalget har. Jeg har den Opfattelse, at, naar Sagen tages saaledes, som jeg, ligesom det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), erkjender, at det har været Reglen at tage den, nemlig at, hvis en Post findes at være vel lav, maa man dog ikke forhøje den, men at man derimod, hvis en Post findes at være vel høj, ubetinget sætter den ned, saa vil Følgen let blive den, at Regjeringen seer sig nødt til at sætte samtlige Poster saa høit, at der efter dens Skjøn kan være Noget at slaae af paa. Dette vilde jeg ansee for at være mindre heldigt, medens jeg derimod ikke kan indsee det Uhyggelige for Regjeringen i, om en eller anden Post af Folkethinget skulde blive forhøiet udover det, som Regjeringen har ansat den til. Det var kun denne korte Bemærkning, som jeg vilde fremføre under nærværende Sag. Ved den næste Sag paa Dagsordenen faaer jeg mere Brug for mit Krudt, for at bruge et almindeligt Udtryk, og derfor skal jeg ikke spille det ved denne Leilighed.

Ordføreren: Jeg skal blot udtale, at de to ærede Medlemmer af Udvalget, som nu synes, at det er urigtigt ikke at foreslaae For-

høielse i en Post af Regjeringens Forslag, virkelig skulde have stillet saadanne Forslag istedetfor at anke over, at de ikke ere stillede; thi da havde vi havt Noget at holde os til. Sagen kan forhindre de ærede Medlemmer fra, saameget som de ville, at stille Forslag om Forhøielser til Regjeringens Forslag, og det vilde være meget rigtigere, at de gjorde det, end at de unblade det og saa bagefter her anke over, at det ikke er gjort.

Steenstrup: Forsaavidt denne Bemærkning havde Adresse til mig, skal jeg kun gjentage, hvad jeg sagde før, at jeg erkjender, at det i og for sig er et urigtigt Standpunkt, og at det subjectivt taget ganske vist er forkeert, at Udvalget ikke gaaer ind paa specielle Forhøielser, men at det fra et objectivt Standpunkt er rigtigt, fordi der maa være en rød Traad, der stadig gaaer igjennem Udvalgenes Handlinger. Det kan ikke hjælpe, at man i et Aar følger eet og i det næste Aar et andet Princip; thi saa blive alle Contoirholdsløvene forvandlede. Jeg bøier mig for gammel Praxis, og det Samme har den ærede Ordfører gjort. Vi ere ikke gaaede ind paa at foreslaae Forhøielser, fordi Udvalget da vilde være kommet til at staae stærkt overfor sig selv og overfor tidligere Udvalg. Det er Regjeringen, der maa slaae ind paa en anden Fremgangsmaade.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Udvalgets Forslag under Nr. 1:
 § 4de Linie forandres „759“ til „734“.
 vedtoges med 61 Stemmer mod 2.
- 2) Sammes Forslag under Nr. 2:
 § 6te Linie forandres „997“ til „981“.
 vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.
- 3) Sammes Forslag under Nr. 3:
 § 8de Linie forandres „1,471“ til „1,410“.
 vedtoges eenstemmig med 59 Stemmer.